

ARREST

van 17 december 1998

in de zaak A 97/3

Inzake :

1. Van Der Klooster Roland
2. Beuzelin Patricia

tegen

1. College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent
2. Stad Gent

Procestaal : Nederlands

ARRET

du 17 décembre 1998

dans l'affaire A 97/3

En cause:

1. Van Der Klooster Roland
2. Beuzelin Patricia

contre

1. Collège des bourgmestre et échevins de la ville de Gand
2. Ville de Gand

Langue de la procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF

In de zaak A 97/3

1. Gezien het arrest op 9 september 1997 door de tweede kamer van het Hof van Cassatie van België gewezen in de zaak rolnummer P.95.1323.N van 1. Van Der Klooster Roland 2. Beuzelin Patricia, beiden wonende te Gent, Poortakkerstraat 3, beklaagden, eisers tegen 1. het College van burgemeester en schepenen van de Stad Gent 2. de stad Gent, Botermarkt 1, burgerlijke partijen, bij welk arrest, overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, hierna genoemd het Verdrag, aan dit Hof een vraag van uitleg van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom wordt gesteld;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN:

2. Overwegende dat de feiten blijkens het arrest kunnen worden samengevat als volgt:

Van der Klooster en Beuzelin zijn, na een veroordeling wegens overtreding van de Stedenbouwwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar hoofdelijk veroordeeld tot het herstel van de plaats in haar vorige staat binnen een termijn van zes maand ingaande de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Ieder is daarbij (afzonderlijk) veroordeeld tot betaling van een dwangsom van 2.000 frank per dag vertraging in de naleving van het bevel tot herstel.

Het arrest gaat er van uit dat de verplichting de plaats in haar vorige staat te herstellen materieel niet voor verdeling vatbaar is in de zin van artikel 1217 van het Belgisch Burgerlijk Wetboek;

TEN AANZIEN VAN HET VERLOOP VAN HET GEDING:

3. Overwegende dat het Hof van Cassatie het Benelux-Gerechtshof in het arrest verzoekt over onderstaande vraag van uitleg uitspraak te willen doen:

"Kan de rechter beklaagden die hij solidair heeft veroordeeld tot een hoofdveroordeling, ieder afzonderlijk veroordelen tot betaling van een dwangsom?"

4. Overwegende dat het Hof, overeenkomstig artikel 6, lid 5, van het Verdrag, aan de Ministers van Justitie van België, Nederland en Luxemburg een door de griffier gewaarmerkt afschrift van het arrest van het Hof van Cassatie heeft gezonden;

5. Overwegende dat de partijen in de gelegenheid zijn gesteld schriftelijke opmerkingen te maken over de aan het Hof voorgelegde vraag; dat geen der partijen van die gelegenheid gebruik heeft gemaakt;

6. Overwegende dat Advocaat-Generaal J. du Jardin op 27 juli 1998 schriftelijk conclusie heeft genomen;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT:

7. Overwegende dat artikel 1, § 1, van de Eenvormige Beneluxwet betreffende de dwangsom luidt: "De rechter kan op vordering van een der partijen de wederpartij veroordelen tot betaling van een geldsom, dwangsom genaamd, voor het geval dat aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan, onverminderd het recht op schadevergoeding indien daartoe gronden zijn. Een dwangsom kan echter niet worden opgelegd in geval van een veroordeling tot betaling van een geldsom";

8. Overwegende dat de invoering van de dwangsom beantwoordt aan de behoefte aan een efficiënt middel om de uitvoering van rechterlijke bevelen of verboden af te dwingen, wanneer geen specifieke middelen daartoe voorhanden zijn, onder meer ter versteviging van de autoriteit van de rechter (zie arrest van 20 oktober 1997 in de zaak A 96/3, r.o. 12);

9. dat uit de strekking van de dwangsom, zoals die onder 8 is weergegeven, volgt dat in geval van hoofdelijke veroordeling van twee of meer personen, in welk geval de schuldeiser van ieder van hen nakoming kan verlangen voor het geheel, ieder van die schuldenaars moet kunnen worden veroordeeld tot betaling van een dwangsom opdat degene van wie de schuldeiser nakoming van de veroordeling verlangt, kan worden gedwongen tot de gehele uitvoering van die veroordeling;

10. dat daaruit volgt dat de rechter die een hoofdelijke veroordeling uitspreekt, ieder van de veroordeelde partijen een dwangsom kan opleggen voor het geval niet aan de hoofdveroordeling wordt voldaan;

11. dat bijgevolg de rechter die twee of meer personen hoofdelijk veroordeelt en voorts ieder van hen veroordeelt tot betaling van een dwangsom, bij de bepaling van de dwangsom rekening kan houden met alle omstandigheden van het geval en de bijzondere omstandigheden van elke schuldenaar afzonderlijk, daaronder begrepen de omstandigheid dat ook de andere schuldenaar(s) tot betaling van een dwangsom is (zijn) veroordeeld en de omstandigheid dat de verbintenis ondeelbaar is;

12. Overwegende dat de door het Hof van Cassatie van België gestelde vraag moet worden beantwoord zoals hierna wordt vermeld;

TEN AANZIEN VAN DE KOSTEN:

13. Overwegende dat het Hof, volgens artikel 13 van het Verdrag, de kosten moet vaststellen welke op de behandeling voor het Hof zijn gevallen;

14. dat op de behandeling voor het Hof geen kosten zijn gevallen;

15. gelet op de conclusie van Advocaat-Generaal J. du Jardin;

16. Uitspraak doende op de door het Hof van Cassatie van België gestelde vraag;

VERKLAART VOOR RECHT:

Artikel 1, § 1, van de eenvormige wet betreffende de dwangsom laat toe dat de rechter die ten laste van verschillende personen een hoofdelijke veroordeling uitspreekt, ieder van hen kan veroordelen tot betaling van een dwangsom voor het geval dat niet aan de hoofdveroordeling wordt voldaan.

Aldus gewezen door de heren P. Kayser, president, P. Marchal, eerste vice-president, H.L.J. Roelvink, F.H.J. Mijnsen, R. Gretsche, rechters, W.J.M. Davids, I. Verougstraete, mevrouw M. Charlier, de heer R. Schmit, plaatsvervangende rechters,

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 17 december 1998, door de heer I. Verougstraete, voornoemd, in aanwezigheid van de heren J. du Jardin, advocaat-generaal, en C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.

C. DEJONGE

I. VEROUGSTRAETE